

γιάννης αντάμης
geometropolis
αποσπάσματα

Γιάννης Αντάμης

Geometropolis,

αποσπάσματα

Τεχνική υποστήριξη: **Μάριος Αρσενίου**

think-about-marios.musicafe.eu

και **Γιάννης Γεωργιάδης**

www.yannisgeorgiadis.com

Dreamtigers 2014

www.yannisadamis.com

Ζούμε σε διαφορετικές πόλεις, που είναι κατασκευασμένες με υλικά τις καταχρήσεις εξουσίας και το φόβο, τη διαφθορά και τη διαρκή απειλή της ζούγκλας που, κρυμμένη στα πρόσωπα του συστήματος, ξεπροβάλλει κάθε τόσο για να μας υπενθυμίζει ότι είμαστε εύθραυστοι, ότι είμαστε μόνοι, ότι μια μέρα θα γίνουμε λίπασμα για τα ραδίκια. Ή ότι μια μέρα όλα πρέπει να παιχτούν κορόνα-γράμματα, στυλ ουέστερν, ή να κριθούν σε μια μονομαχία στην κεντρική λεωφόρο: αυτοί ή εμείς.

Paco Ignacio Taibo II, «Στην ίδια πόλη υπό βροχή», Άγρα 2007 (μετάφραση Κρίτων Ηλιόπουλος)

Καταρχάς, να ξεκαθαρίσω κάτι. Δεν είμαι φωτογράφος. Είμαι συλλέκτης και έχω και μια φωτογραφική μηχανή, που μου την έκαναν δώρο οι κουμπάροι μου, όταν τους βάφτισα την κόρη, και που για μένα είναι κάτι παραπάνω από αρκετή –η μηχανή, όχι η βαφτισιμιά- για να μπορώ να κάνω τα δικά μου.

Μου αρέσει να τραβάω φωτογραφίες, όχι για να τις συγκεντρώνω ως δήθεν αναμνησιακό υλικό –ας είμαστε ειλικρινείς, αν δεν σε βασανίζει κάποιο θέμα της στιγμής, γιατί να τις σκαλίζεις;- αλλά κυρίως για να τις χρησιμοποιώ, ας πούμε, σαν επένδυση σε όλα αυτά που γράφω.

Όχι, φωτογράφος δεν είμαι. Δεν το σπούδασα ποτέ το αντικείμενο και είμαι και τελείως άσχετος με όλα αυτά τα τεχνικά, που μου ακούγονται κινέζικα, κι ούτε που θέλω να τα μάθω. Αλλά έχω φίλους φωτογράφους. Και μάλιστα καλούς και σοβαρούς. Αυτοί είναι που έφταιξαν κάποια στιγμή και με έψησαν να εκθέσω τις εικόνες δρόμου που τραβούσα και που συνέλεγα μανιωδώς εδώ και τόσα χρόνια. Και έτσι έκανα μέσα σε δύο χρόνια τέσσερις εκθέσεις, τις δύο από τις οποίες στο εξωτερικό και εντάξει, πήγανε καλούτσικα ή έστω δεν γίναμε ρεζίλι.

Έχω δυο-τρία κολλήματα. Τι δύο-τρία δηλαδή, αλλά θα περιοριστώ σε αυτά που έχουνε να κάνουνε με τη φωτογραφία. Τα δύο είναι νομίζω προφανή – το τρίτο είναι μυστικό και δεν είναι της ώρας.

Από τα δυο τα εύκολα, το ένα είναι τα ντουβάρια μου: σοβάδες, γκράφιτι, συνθήματα, αφίσες και όλα τα άλλα σχετικά, που πάντα θεωρούσα τα πιο σημαντικά μνημεία και αξιοθέατα των πόλεων που επισκεπτόμουν.

Το άλλο είναι οι ουρανοί. Όχι εκείνοι οι απέραντοι των εξοχών –σπανίως κουβαλάω τη μηχανή στην ύπαιθρο- αλλά αυτοί των πόλεων. Οι ουρανοί που περισσεύουνε ανάμεσα στα κτήρια κι όλα τα σχήματα τα σχετικά που η αφαίρεση δημιουργεί στα μάτια μου και ύστερα στο φακό μου.

Η αφαίρεση αυτή, που τόσο χρόνια στ' αλήθεια προσπαθώ να μάθω τον τρόπο λειτουργίας της, μου έχει υποσυνείδητα υπαγορεύσει και μια συγκεκριμένη μέθοδο να προσεγγίζω πράγματα που διαφορετικά νομίζω πως ούτε καν με τη φτωχή τη σκέψη μου δεν θα τα ακουμπούσα. Η αφαίρεση είναι αυτή που μου υπέδειξε πραγματικά ότι δεν ξέρω τίποτα, αλλά και μου αποκάλυψε ότι με όπλο μου την άγνοια μπορώ τα πάντα να μαντεύω.

Δεν ισχυρίζομαι ότι μαντεύω πάντοτε σωστά, αλλά τουλάχιστον, ας πούμε, προσπαθώ να έχω ένα πολύ συγκεκριμένο στυλ ακόμα και στα λάθη μου.

Η αφαίρεση και η παρεξηγημένη αναλυτική μου ικανότητα, που από τη μια με κάνει να μοιάζω τόσο σοφός και σκεπτικός και από την άλλη μου δημιουργεί διαρκώς μπελάδες και προβλήματα –τι να το κάνεις αν μπορείς να βλέπεις είκοσι κινήσεις μπροστά, εάν δεν τολμάς να κάνεις την κατάλληλη στιγμή το πρώτο παλιοβήμα;- με έχουν βοηθήσει στο να καλύπτω όλα αυτά τα χάσματα που ανοίγονται μπροστά μου, όχι με μπάζα και με «σαβούρα επινοήματα», που θα έλεγε κι ο ποιητής, αλλά με τα βιβλία μου.

Με άλλα λόγια, κάθομαι γράφω όλα αυτά που δεν μπορώ να πω και ύστερα δημοσιεύω όλα εκείνα που εσύ δεν θέλεις να ακούσεις. Κι όλοι είμαστε ευχαριστημένοι με αυτό. Κι εγώ έχω τη συνείδησή μου –ή ότι έχει απομείνει από αυτήν- ήσυχη κι εσένα δεν σου χαλάω –όχι και τόσα άμεσα τουλάχιστον- την καθημερινότητά σου.

Τέλος πάντων, άλλα ξεκίνησα να πω κι αλλού, αλλού κατέληξα. Ας το μαζέψω λίγο:

Στο βιβλίο αυτό υπάρχει ένα ποίημα.

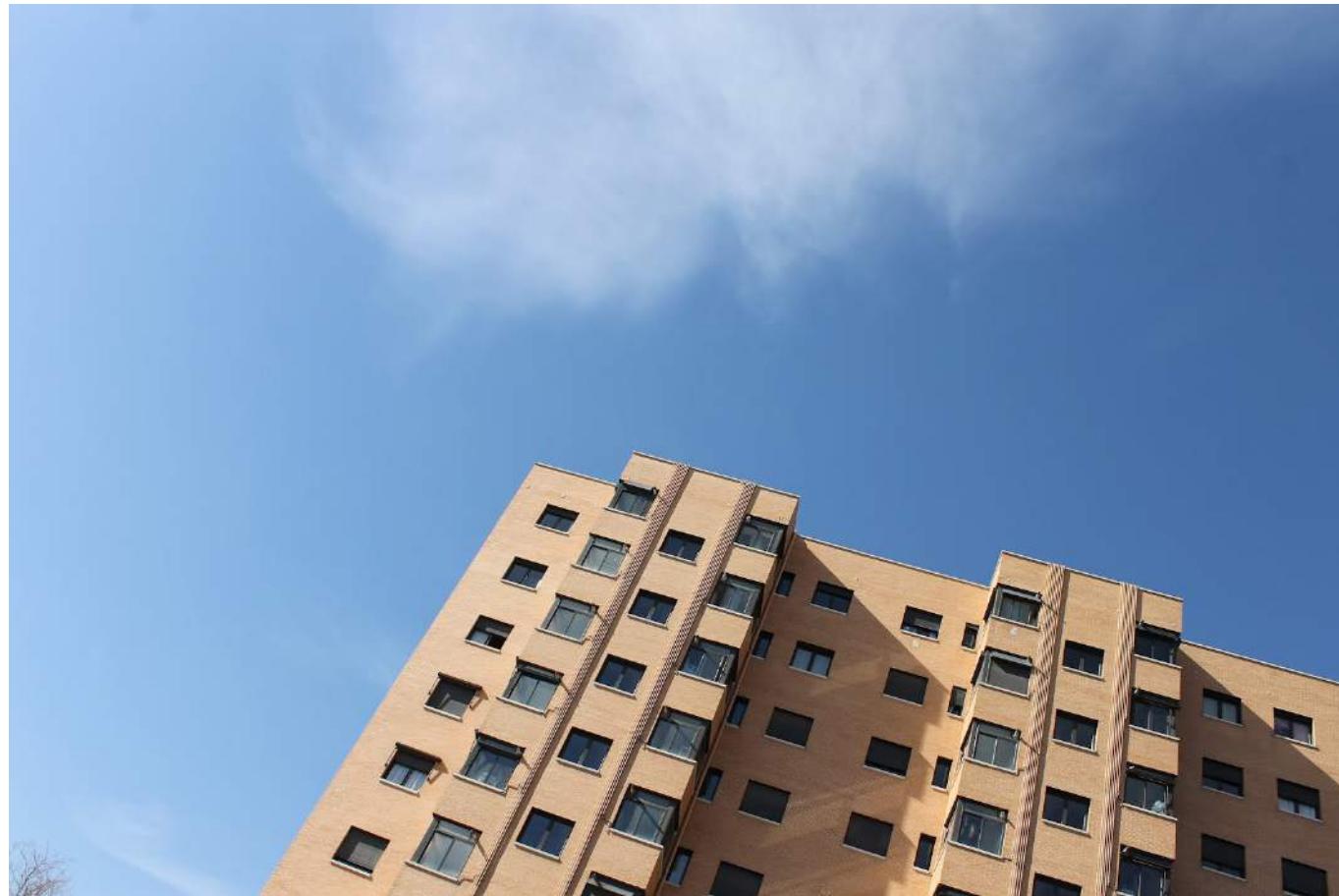
Πάνω ή πλάι σε κάθε στίχο του βρίσκεται και μια φωτογραφία – η επένδυση που λέγαμε.

Τις φωτογραφίες αυτές τις τράβηξα εγώ. Καλές-κακές, μού είναι στ' αλήθεια αδιάφορο.

Άλλωστε, το ξεκαθάρισα από την αρχή, δεν είμαι φωτογράφος

Είμαι συλλέκτης, σε προειδοποίησα – μάντεψε τι συλλέγω!

geometropolis

Κάποτε ανέλαβα μίαν αποστολή.

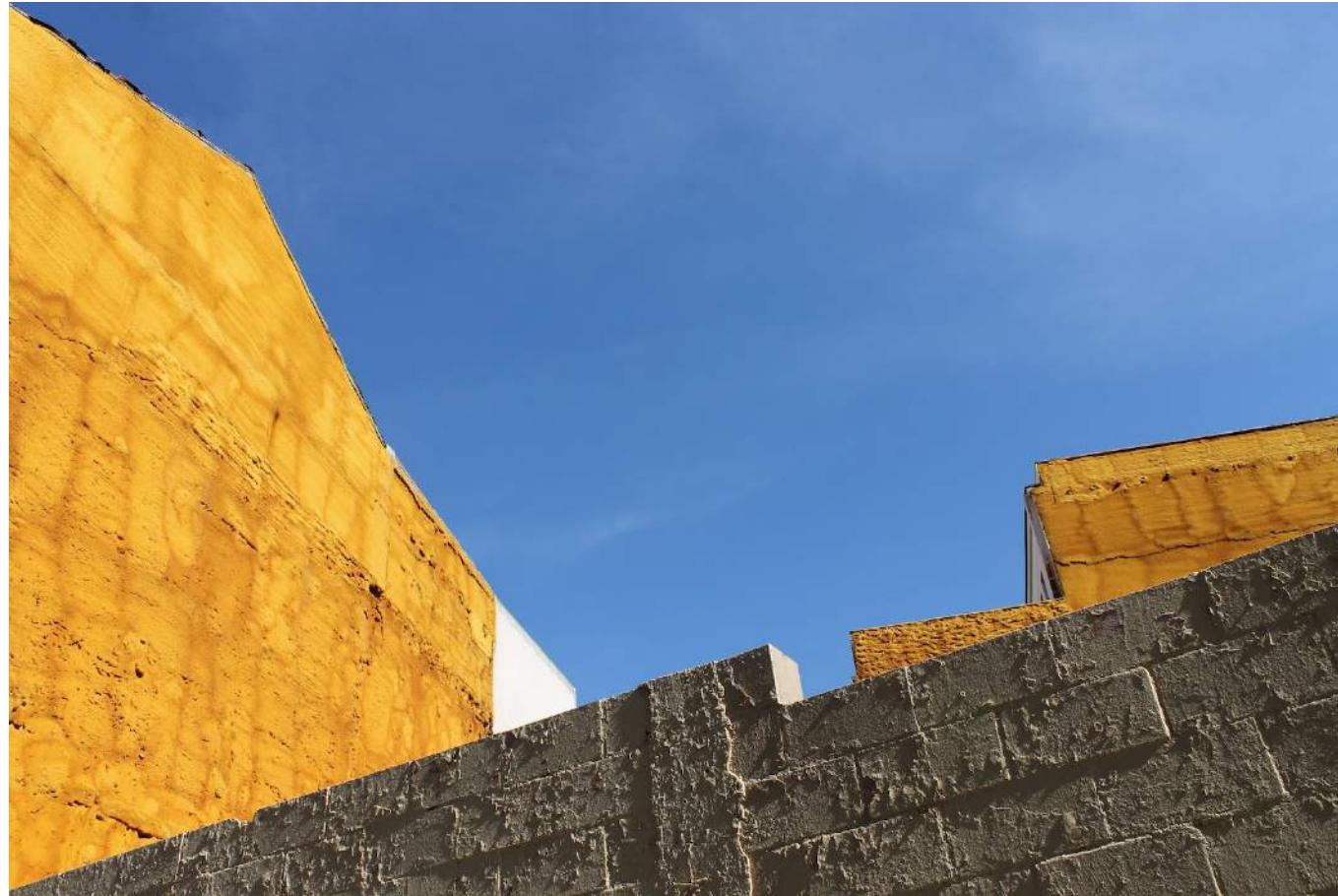
Να ταξιδέψω μέχρι την άκρια της πόλης.

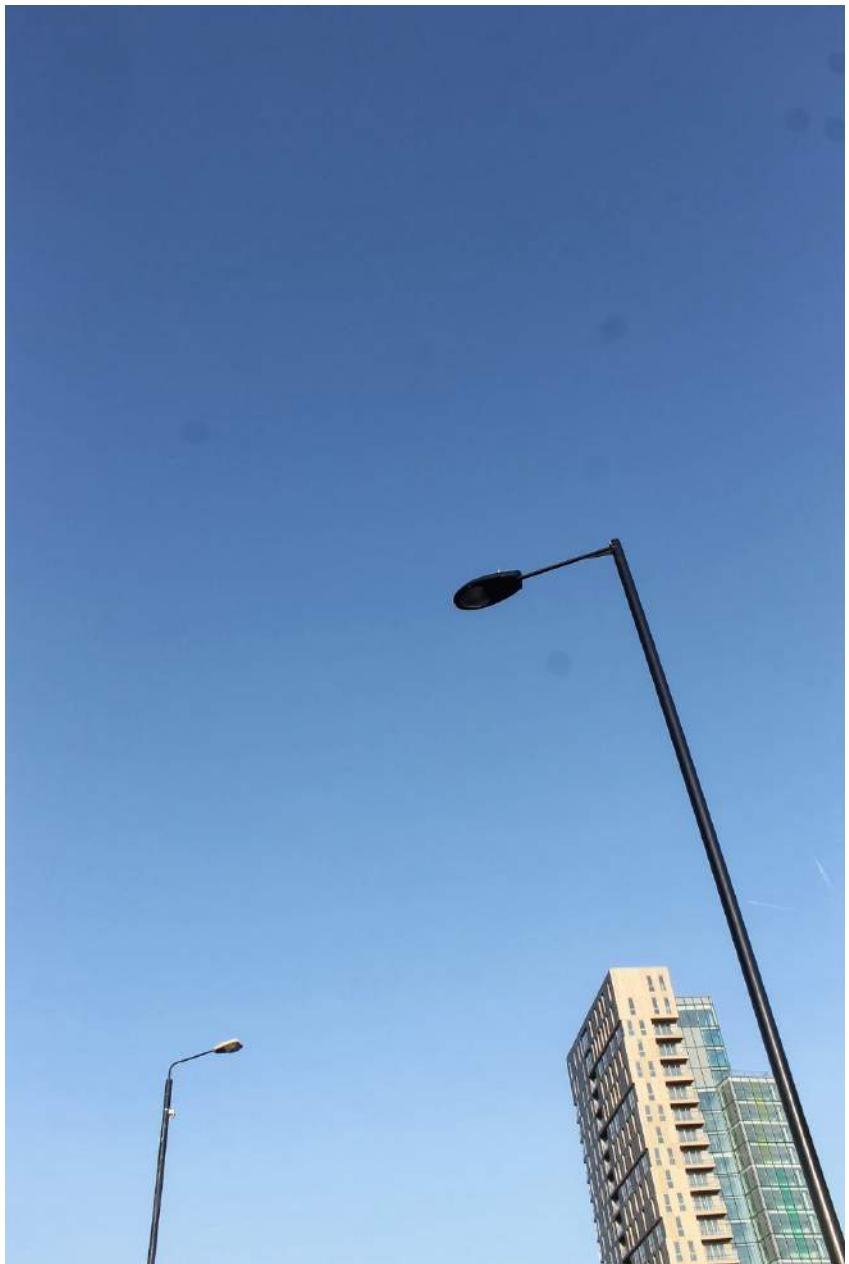
Να βρω τι κρύβεται εκεί,
στου ορίζοντά μου το τελείωμα.

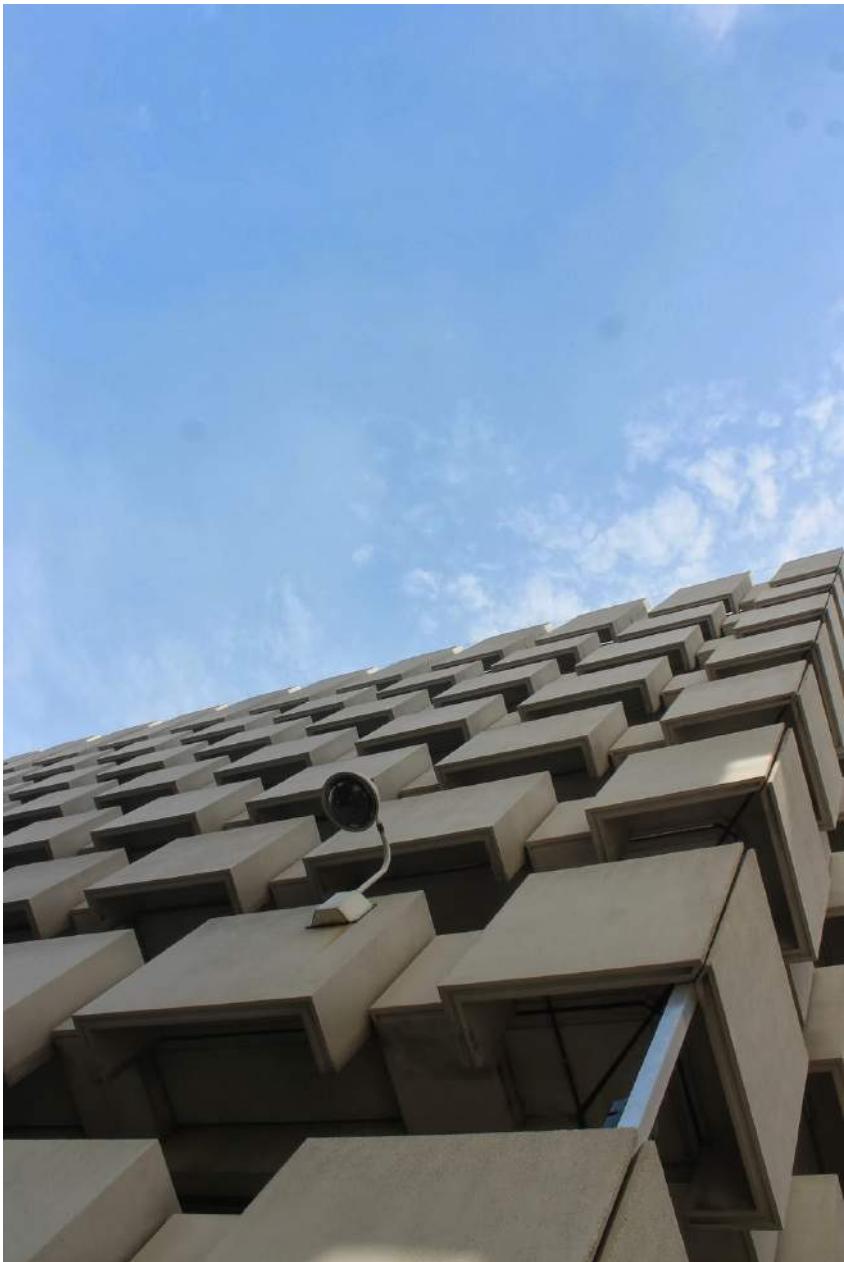
Να ανακαλύψω μια νέα γεωμετρία.

Τα εμπόδια υπήρξανε πολλά.

Όχι, δεν ήταν μια εύκολη διαδρομή.

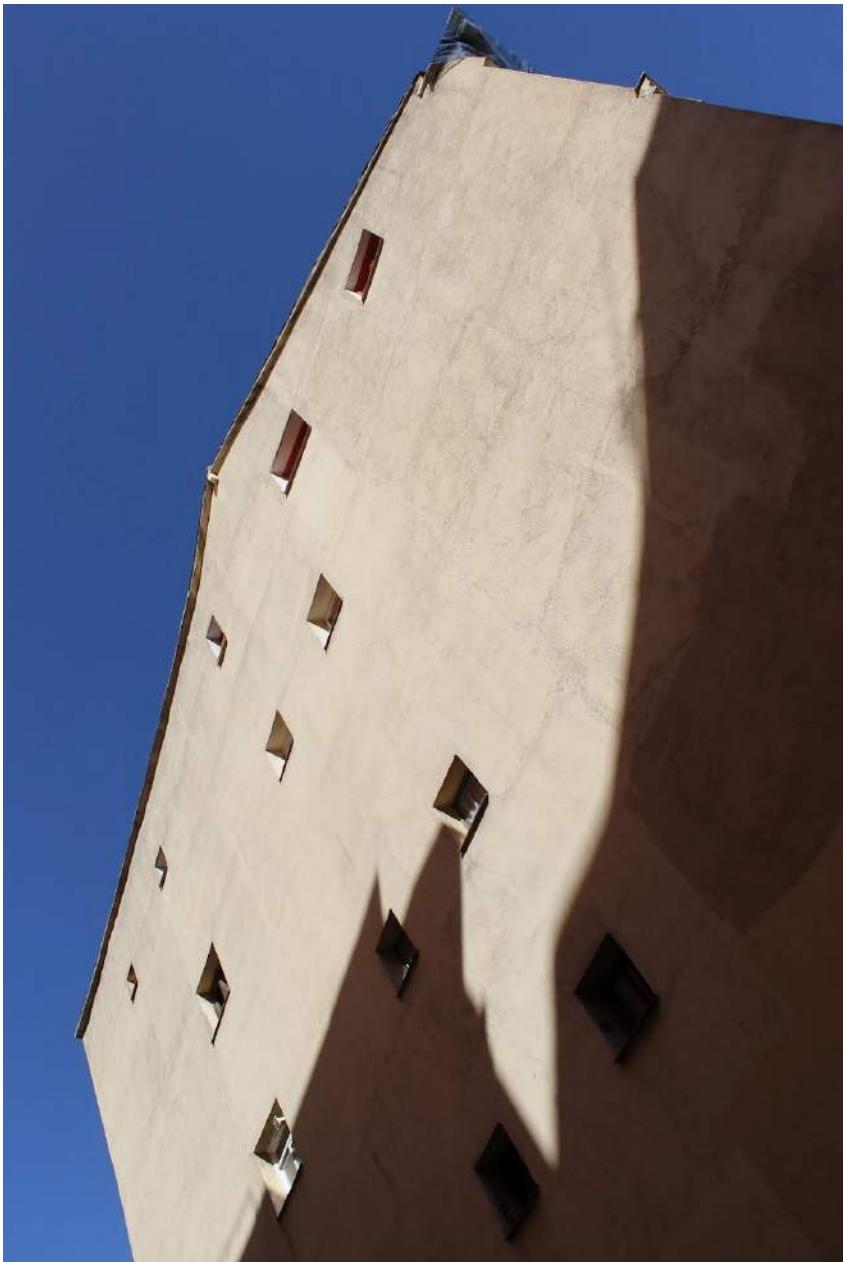
Ίσως και να έφταιξα εγώ,
που διάλεξα την πιο ανασφαλή πορεία.

Οι πειρασμοί ατέλειωτοι.

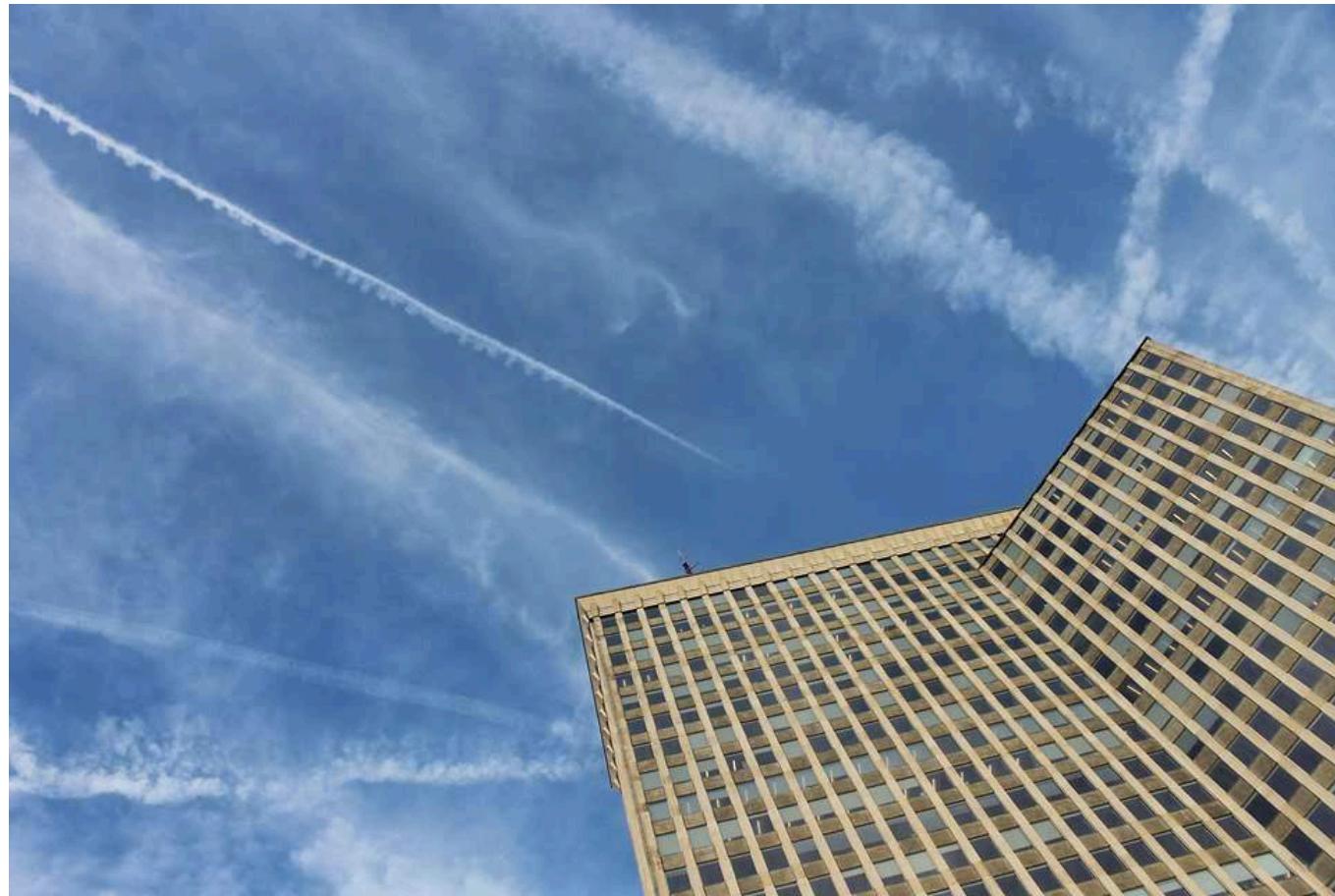
Κι από όλους τους,
ίσως ο πιο επικίνδυνος,
εκείνος της απώλειας.

Όχι, δεν είναι που φοβήθηκα
μήπως θελήσω τον δρόμο μου να χάσω.

Τον δρόμο αυτόν μόνος μου τον σχεδίασα.

Και είχα φροντίσει, ευτυχώς, το σχέδιο να το αποστηθίσω.

Και να ήθελα να τον απαρνηθώ,
ήτανε μάλλον πρακτικώς αδύνατο.

Και έτσι, κάποια στιγμή
κατόρθωσα να φτάσω ως τον στόχο.

Μην με ρωτήσεις πόσος χρόνος χρειάστηκε για αυτό.

Έτσι κι αλλιώς, δεν έχουμε κοινές μονάδες μέτρησης - δεν θα με καταλάβεις.

Το θέμα είναι ότι έφτασα.

Έφτασα έξω από το σπίτι σου.

Ναι, εσύ είσαι το θέμα.

Μην μπεις στον κόπο να κατέβεις ως την είσοδο
– δεν έχω κάτι να σου πω.

Και μόνο που έφτασα ως εδώ,
και μόνο που σε ανακάλυψα, φτάνει και περισσεύει.

Δεν έχω να αποδείξω τίποτα – δεν ήρθα να σε πείσω.

Δεν έχω ανάγκη από επιχειρήματα.

Εγώ είμαι το επιχείρημα.

μια νέα γεωμετρία

Ο τρόπος με το όποιον βλέπουμε τα πράγματα ή έστω το σημείο από όπου τα κοιτάμε δεν πρόκειται ποτέ να πάψει να μας ταλαιπωρεί και να μας βασανίζει, μέχρι να αποκτήσουμε κοινά αισθητήρια όργανα, που με τη σειρά τους θα οδηγήσουν σε κοινό τρόπο αντίληψης. Προς το παρόν, οι ζωές μας θα συνεχίσουν να εξελίσσονται ως παράγωγα κάποιων –άλλοτε φαιδρών και άλλοτε τραγικών- παρεξηγήσεων.

Οι ζωές μας συναντιούνται διαρκώς και σχηματίζουνε γωνίες. Συνήθως οξείες, μες στις οποίες ελάχιστα –ας πούμε, τα απαραίτητα- χωρούν, κάποιες φορές αιμβλείες, όπου πολλά –αυτά που, ωστόσο, δίνουν στην ύπαρξή μας νόημα- τείνουν να περισσεύουν. Και κάποιες σπάνιες στιγμές, έρχεται, λέει, μια ζωή και συναντά μιαν άλλη σε εκείνο το σημείο ακριβώς όπου προκύπτει μια ξεχωριστή ορθή, ορθότατη, γωνία.

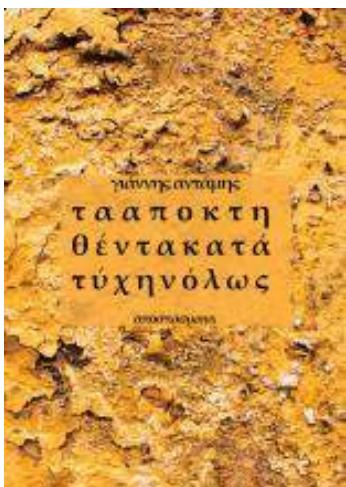
Η γεωμετρία είναι ένας κώδικας. Η κώδικας αυτός, όπως και εκείνος της γλώσσας άλλωστε, χρειάστηκε κανόνες, αρχές και αξιώματα προκειμένου να θεμελιωθεί και να στεριώσει πάνω στην κινούμενη άμμο της αμφισβήτησης. Οι κανόνες αυτοί έχουνε περιβληθεί μιας σταθεράς παγκόσμιας ισχύος και δεν υπόκεινται σε αναθεωρήσεις. Παραδόξως, μόνη εξουσία αναθεωρητική παραμένει ο κώδικας ο ίδιος.

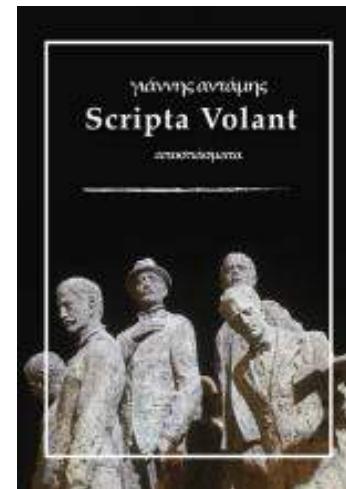
Πουθενά στη φύση δεν υφίστανται τέλειοι κύκλοι, απόλυτες ευθείες, τρίγωνα ισοσκελή, πολύ δε περισσότερο τραπέζια και ρόμβοι. Η γεωμετρία υπαγόρευσε την κατασκευή ενός καινούριου κόσμου, όπου όλες αυτές οι ανθρώπινες συμβάσεις, όχι μονάχα θα έβρισκαν δικαίωση, αλλά ουσιαστικά θα διοικούσαν πλέον και θα επέβαλλαν από συνήθειες και συμπεριφορές μέχρι και συνειδήσεις.

Η πόλη στην απόλυτή της εκδοχή, ετούτη της σύγχρονης μητρόπολης, δημιούργησε μια νέα τάξη φύσεως. Έναν κόσμο εν τέλει φυσικό, όπου τα ανθρώπινα κατασκευάσματα ξεπέρασαν τους κατασκευαστές τους και απέδειξαν ότι η γεωμετρία, όπου πάνω της οι κατασκευαστές βασίστηκαν είναι πολύ ανεπαρκής για να τα ερμηνεύσει. Δεν είναι η πόλη ο δράκος του σύγχρονου παραμυθιού, αλλά η αδυναμία-απροθυμία μας να την κατανοήσουμε.

Όσο και να προσπαθείς να μου αποδείξεις –ή έστω να πείσεις τον εαυτό σου, που είναι και το χειρότερο- πως έχεις τετραγωνίσει την δική σου τη ζωή, πως έχει θέσει εντός του κύκλου των προτεραιοτήτων σου ολόκληρη την ύπαρξη σου, εγώ πάντα θα βρίσκομαι εδώ για να σου δείχνω ότι αυτό που κατασκεύασες, αυτό το σχήμα το κακάσχημο, δεν είναι παρά μία κραυγαλέα έλλειψη.

Κυκλοφορούν επίσης από τις Εκδόσεις Dreamtigers:

Κεντρική διάθεση: www.yannisadamis.com

rotate counterclockwise

Βόλος, Νοέμβριος 2014

στην Ελένη

geometropolis © Γιάννης Αντάμης, Dreamtigers